

satser och/eller ändrad verksamhet måste ske genom omprioritering inom skolans eller kommunens egen budget.

...ne något, utan föreningen får ge sin representant en ersättning. Skall den bli något så när skälig, blir det ett djupt hål i HoS-kassan.

...anstadstid av det angeläget att undervisningen kan förläggas så nära hemmen och hemmiljön som möjligt och att skolorna i de mindre orterna bevaras.

Vilket ös — i dubbelt motto vid musikfestival i Värnamo

Dag Vag släppte loss declbelen och publiken jublade.

Varför kom det inte mer folk till musikfestivalen i Folkets park? Är de musikintresserade i Värnamo rädda för lite regn? Vad betyder vädret, när möjligheten en gång om året ges att få lyssna till närmare nio timmars mäktig ljudvolym, dessutom under tak?

Nåja, de 550 som kom fick såkert full valuta för biljettpengarerna. Det var fullt ös över musiken redan från början, då Värnamo-gruppen Crazy inledde med tung, rå rock, blandat med sugande blues åt Redhouse-hållet till. Gruppen, som så smått gjorde skäl för sitt namn, spelade på stora scenen, och under dagen varvades framträdandena från denna och från två danspaviljonger för att spara tid och få programmet att flyta så bra som möjligt. Eftersom varje grupp har sin egen "maskinpark" av

förstärkare och högtalarlådor med mera, skulle det blivit onödigt långa pauser om alla spelat från samma scen och fått ta publikens tid i anspråk för att rigga upp utrustningen.

Efter Crazy följde spelglada gruppen Kjäll Bångtsson (eller hur det nu stavas, det lär variera), som rev av en vid repertoire av blues, country och rock inledd av en rungande version av "Dust My Broom", för ovanlighetens skull med originaltext.

Sedan var det dags för Värnamo-gruppen Omar att rocka vidare, och därefter tog Jäts Blues-band vid, då r&b-älskarna bland annat kunde avnjuta John Mayall-låten "Oh, Pretty Woman".

Rockamöllan från Hässleholm skulle ha kommit in här, men bi-drog till att sinka det redan från början försenade tidsprogrammet genom att påbörja sin resa sent, med argumentet att vädret var dåligt. Slapp!

I stället spelade jazzgruppen Combo 8, som blev bättre ju längre den höll på, men till slut fanns bara en liten, entusiastisk publik kvar, och det var äntligen dags för Rockamöllan från stora scenen.

Stämningen var uppskruvad, då det var andra gången bänkarna fylldes i väntan på skåningarna, som sju man och kvinnor starka, drog igång med tung, svängig reggae och i bästa Pepsstil. Publiken började röra på sig och dansade så smått framme vid scenen. När Rockamöllan rivit av tre låtar började det låta en

smula enahanda, även om den suggestiva rytmen och det mäktiga soundet från sju musiker gärna bedrar örat på den punkten.

Ännu en lokal grupp, Appetite från Värnamo, tog vid, förmodligen med Musikfestivalens lägsta genomsnittsalder. Detta kunde väl förklara amatörmässigheten, men varför inte stämsång?

Som festivalens sista framträdande grupp var Dag Vag bokad, men innan dess hölls prisutdelning i Sommarrockens tipstävling, där efter sista omgången i torsdags, tre grabbar hade hamnat på samma poäng. Egentligen skulle en utslagstävling skett inför publiken, men då tiden rann iväg och spelståndet från polisen gick ut klockan halv elva, avgjordes tävlingen internt. Och av Dan Johansson, Kent Svensson och Per-Anders Fagerström, vilka alla låg på 88 poäng, vann till slut Kent Svensson och blev därmed ägare till ett kassettäck värt ett par tusen kronor.

När Dag Vag körde igång gjorde man det med besked. Det är ju totalt omöjligt att få reda på några fakta om gruppen, en del av bilden, kantänka, men det är väl knappast någon tvekan om att musikerna varit med länge inom den svenska musikrörelsen. Verkligen proffsig, på sina ställen funkig rockmusik, som gick hem hos publiken. Vilken stämning!

Den lugnaste musikern kallade sig Kho-Kho. Han stod mest och

Musikkunnige Kent Svensson (till höger) segrade i Sommarrockens långa tävling, där förstapriset bestod av ett kassettäck, vilket delades ut av Värnamo Musik på söndagskvällen.

tittade i golvet under intensivt preciserat men spelsuget gitarrlirande.

För att Värnamo Musikfestival skulle gå ekonomiskt jämnt ihop hade en publik på 800 personer varit nödvändig, men endast 550 kom. Detta innebär en förlust på ungefär 700 kronor, men Värnamo Musik stod inte ensam som arrangör, utan hade kulturnämnden, som garant, att täcka eventuella förluster.

Man får dock inte se den dåliga uppslutningen som ett tecken på att den här typen av arrangemang inte har någon förankring i Värnamo. Värdet var dåligt, och även om alla spelningar skedde under takskydd, måste det vara mindre lockande att gå till folkparken en sådan här dag, än om solen råkat skina. Trots allt har Sommarrockens tio föreställningar dragit närmare 4.000 besökare och det är ett alldeles utmärkt resultat.

Värnamo Musik hoppas kunna återkomma med fler musikarrangemang under hösten, men ingenting har antagit några fasta former ännu. För närvarande är målsättningen att få hyra in sig i gamla bryggeriet, men det lär nog dröja, innan klart besked om den saken lämnas.

Ylva

VÄRNAMO
Röda Kvarn: Onsdag 20.00 "Udda eller jämnt".